

4. Snurrebaad og Dribbaad skulle ved Kalven være forsynede med Bøjereb og en fortmalet Tonde eller Bøje uden Topbetegnelse. Under Snurrebaadfiskeri skal der fra Fartøjet udsættes en Stage med blaat Flag i den Retning, hvort Baadnet er udsat.
5. Dribvende eller spajende Redskab skal ved den faste Ende af Lænten, der er forankret til Bunden eller fastgjort til Baad, afmærkes med en Bøje uden Stage, samt ved den frie Ende med en Bøje med Stage, som rager mindst 4 Fod (12 Decimeter) over Vandet. Dribvende Redskab skal, naar det benyttes i Øresund, om Matten føre en klar Lanterne paa denne Stage. Spajende Redskab skal føre et trekantet Flag.
6. Intet Fiskemærke maa rage højere over Vandet end 5 Fod ($1\frac{1}{2}$ Meter), herfra dog undtagne de under 1 nævnte. Alle flydende Fiskemærker skulle være saaledes indrettede, at Dribgarn let kunne gaa over dem.

§ 6.

Ret til Fiskeri med Aalegaarde eller Aalestader tilkommer udelukkende Ejerne af Kysten, enhver ud for sin Grund, med mindre andre i Følge særlig Afdømt maatte have erhvervet Ret i saa Henseende. Ethvert Slags Fiskeri udfor Kysten af andre, og saa Fiskeri med fritstaaende Aaleruser, er tilladt, naar det ikke udøves i saadan Nærhed af de i Forbindelse med Aalegaarde eller Aalestader udsatte Aaleruser, at det skader Fiskeriet med disse.

Aalegaardsretten maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund.

§ 7.

Fremkommer der i umiddelbar Forbindelse med Kyst- eller Fjordbred Opvækst af Siv og Rør, maa intet for saadan Opvækst skadeligt Fiskeri, saasom med Stangeredskab og Glib, finde Sted i samme.

§ 8.

For saa vidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlæggelsen af en eller flere offentlige Stier eller Veje, der føre til almindelige Landingspladser for Fiskere, er i den Grad fornøden, at det almene Vel maa siges at fordrø stige Anlæg, komme henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Djemed af 4de Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Fjords Afgivelse til offentlige Biveje af 20de August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 9.

Hvor det formenes Fiskerne (jfr. § 1) at benytte Strandbredden til Ophaling af deres Baade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Overenskomst desangaaende ikke opnaas, kunne de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende Ophalings- og Tørreplads kan anvises, enten paa den udyrkede og for Græs-vækst blottede Strandbred, eller, hvor en saadan ikke findes, udenfor samme, afgjort paa deres Beføstning ved Kendelse af Strandsynsmænd eller Landvæsenkommission efter Reglerne i Lov af 23de Januar 1862. Ved Sagens Afgørelse vil det være at tage under Overvejelse, om der efter de forhaandenværende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til imod vedkommende Ejers eller Brugers Billie at opfylde Fiskernes Begæring, og vil det være at iagttage, at Afvænet af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forholder dens Eier eller Bruger større Afbræk eller Ulempe, end mundgaaelig fornødent. Erstatningen fastsættes, i Mangel af mindelig Overenskomst, for